

เมื่อไปเยือนเมืองตานี

พรพรรณ สุจริตวัฒน์

ทัศนศึกษา

ข้าพเจ้าได้รับการชักชวนให้เดินทางมาศึกษาที่จังหวัดปัตตานี จาก อาจารย์อังกร พุทธิเนตร ซึ่งได้นำคณะนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำนวนประมาณ ๔๐ คน ไปทัศนศึกษาวิชาการถ่ายภาพเบื้องต้นในงานพืชสวนโลก ที่จังหวัดเชียงใหม่ และจัดอบรมจริยธรรมแก่นักศึกษาในช่วงเวลา ๒๐.๐๐ - ๒๒.๐๐ น. ณ ศูนย์อุทยานธรรมชาติภูมิทัศน์ ปัตตานี จังหวัดปัตตานี ระหว่างวันที่ ๘-๑๒ มกราคม ๒๕๕๐

ไปรักษา

ข้าพเจ้าได้รับการบอกเล่าจากอาจารย์อังกรว่ามีเพื่อนท่านซึ่งกำลังศึกษาในระดับปริญญาเอก แล้วคงเครียดกับการเรียน ทำให้เส้นเลือด ในสมองแตก จึงเป็นเหตุให้เป็นอัมพฤกษ์ครึ่งซีก เขาได้มารักษาที่ฮามูหมออิสลาม ซึ่งรักษาแบบภูมิปัญญาพื้นบ้าน และยังรักษาเกี่ยวกับกระดูก และเส้นต่าง ๆ กับคนอื่น ๆ ที่อาจารย์รู้จัก แล้วเขาเหล่านั้นหาย บางคนก็ดีขึ้น ช่วยตัวเองได้มากขึ้น อาจารย์อังกรจึงอยากให้ข้าพเจ้าไปลองรักษาดูบ้าง ข้าพเจ้าก็สนใจจึงพยายามหาเพื่อนไปด้วย แต่ก็ไม่สามารถหาได้ เพราะไม่มี ใครว่างเลย ข้าพเจ้าจึงตัดสินใจเดินทางไปปัตตานีกับคณะนักศึกษาเพียงลำพัง ในตอนบ่ายสามโมงของวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๐

ชมเขื่อน

การเดินทางเป็นไปด้วยความเรียบร้อยปลอดภัย น้อง ๆ นักศึกษาน่ารัก และช่วยดูแลข้าพเจ้าเป็นอย่างดี โดยเฉพาะน้องป๊ายและน้องเดีย ที่รับอาสา ดูแลข้าพเจ้า ข้าพเจ้านั่งด้านหลังคนขับกับอาจารย์อังกร พอดตกึก ข้าพเจ้าก็ย้ายไปนอนด้านหลังรถก็เลยได้หลับสบายหน่อย ดินอีกที่ก็ใกล้แจ้ง ที่เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ จังหวัดลพบุรี ซึ่งเป็นเขื่อนขนาดใหญ่ มีทัศนียภาพสวยงาม โดยเฉพาะในยามที่พระอาทิตย์กำลังขึ้นเหนือน้ำ จึงเป็นโอกาสที่นักศึกษาจะได้ ฝึกถ่ายภาพไปด้วย อากาศยามเช้าให้ความรู้สึกที่สดชื่นเย็นสบาย นอกจากนั้น ที่นี่ยังมีร้านค้าที่ขายของที่ระลึก และร้านอาหารมากมายหลายร้าน รวมทั้งยังมี ห้องน้ำที่ค่อนข้างสะอาดและสะดวกสบาย ทางคณะจึงรับประทานอาหารเช้าที่นี่

ข้อคิดจากดอกทานตะวัน

หลังจากทานอาหารเช้าเสร็จ คณะได้เดินทางต่อไปถ่ายรูปทุ่งทานตะวัน ซึ่งอยู่ไม่ไกลจากเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์นัก เห็นดอกทานตะวันกำลังบานสวย เต็มท้องทุ่ง ดูแล้วพลอยทำให้รู้สึกเบิกบานไปด้วย ดอกทานตะวัน เสมือน กำลังแสดงธรรมบอกว่า “ถ้าเราเบิกบาน โลกก็จะสดใสเบิกบานไปกับเรา แต่ถ้าเราทุกข์ เราต้องทุกข์คนเดียว ฉะนั้นไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น ขอให้จิตแจ่มใส เบิกบานไว้ก่อน แล้วปัญญาก็จะเกิดตามมา ช่วยแก้ปัญหาให้เอง”

ไปวัดใหญ่

คณะได้เดินทางต่อไปที่วัดใหญ่ชัยมงคล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มาถึงที่นี่ยามเที่ยงอากาศกำลังร้อนมาก ประจวบกับวันนี้ตรงกับวันเด็กที่ ๑๓ มกราคม คนจึงมาวัดกันมากคูศีกักไปหมด วัดแห่งนี้เป็นวัดใหญ่และเก่าแก่มากตั้งแต่สมัยอยุธยา มีภูมิทัศน์ที่สวยงามและเป็นระเบียบเรียบร้อยมาก ทางวัดและกรมศิลปากรได้พยายามรักษาสภาพเจดีย์และโบราณสถานอื่นๆ ไว้ให้คนปัจจุบันได้เห็นอดีตอันยิ่งใหญ่ของวัด และกุศลจิตศรัทธาตลอดจน ความเสียดสละของพุทธศาสนิกชนในอดีตที่มีต่อพระพุทธศาสนาว่าแน่นแฟ้นและมั่นคงเพียงไร ควรที่พุทธศาสนิกชนในปัจจุบันจะได้ดูเป็นแบบอย่าง ผู้ที่มาวัดใหญ่ชัยมงคล ควรไปลองอธิษฐานขกช้างเหล็กในวิหารดู ถ้าคำอธิษฐานเป็นผลสำเร็จ การขกช้างเหล็กจะต้องขกขึ้นในครั้งแรก และขกไม่ขึ้นในครั้งที่สองอย่างน่าอัศจรรย์

ไปสนามหลวง

ออกจากวัดใหญ่ชัยมงคล คณะก็เดินทางต่อไปที่สนามหลวง กรุงเทพฯ มหานครถึงสนามหลวง เวลาประมาณบ่ายสามโมง หลังจากปล่อยทุกคนลงรถ แล้ว อาจารย์ยังกูรและคนขับรถก็รีบขับรถ ไปให้ช่างตรวจเช็คคูแอร์รถยนต์ เพื่อการเดินทางต่อไปจะได้ราบรื่น และสะดวกสบาย

ที่สนามหลวง น้อง ๆ นักศึกษาต้องไปถ่ายภาพที่พระบรมมหาราชวัง วัดพระแก้ว ถ่ายภาพกลางคืนที่ถนนข้าวสาร และถ่ายภาพเคลื่อนไหว เช่นรถ ที่กำลังขับผ่านไปมา คณะของเราจะอยู่ที่สนามหลวงจนถึงเที่ยงคืน จึงจะเดินทางต่อไปปัตตานี

ข้าพเจ้าเห็นเจ้าหน้าที่ตำรวจอยู่ที่เด่นที่ใกล้ ๆ กับที่ข้าพเจ้านั่งพัก จึงเดินไป สอบถามว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจะอยู่ที่สนามหลวงนานไหม ที่ต้องถามเพราะ ข้าพเจ้าจะขอเจ้าหน้าที่ตำรวจ ขับรถมอเตอร์ไซด์พาข้ามถนนไปส่งข้าพเจ้า เข้าห้องน้ำในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพราะข้าพเจ้าเดินข้ามถนนไม่สะดวกเนื่องจากรถมาก ทางเจ้าหน้าที่ตอบว่าอยู่นาน เพราะต้องอยู่ดูแลเนื่องจาก จะมีมีอบวันเสาร์มาเปิดเวทีปราศรัย โจมตีรัฐบาลและ คมช.

กลับปัตตานี

ครั้งตกเย็นรถบัสของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ก็กลับมาจากดกลางสนามหลวงอีกครั้ง ในขณะที่ขวามีมือบวันเสาร์ กำลังปราศรัยโจมตีรัฐบาลและคณะคมช. ด้วยถ้อยคำที่รุนแรง จนนักศึกษา บางคนมาปรารภกับข้าพเจ้าว่า “เขาพูดแรงจังนะคะ” ส่วนซ้ายมือ ก็มีมือบอาลัย ครูอุทลิ่ง ปงกันมูล ที่เสียชีวิตจากเหตุการณ์ไม่สงบของ ๓ จังหวัดภาคใต้ เสียงจากเครื่องขยายเสียงของกลุ่มมือบดังไปทั่วสนามหลวง แม้จะมีคนฟังไม่ มากนักก็ตาม ข้าพเจ้าและน้อง ๆ นักศึกษาหลายคนที่ไม่ไปไหนก็ไปนั่งกลางห้อง สนามหลวงด้วย ไม่ได้ไปฟังกลุ่มมือบ แต่หลบอากาศร้อนในรถต่างหาก

มือบวันเสาร์ปราศรัยไปถึงเวลาประมาณ ๒๒.๐๐ น. คนปราศรัย บนเวทีก็กล่าวว่าได้ข่าวว่า ขณะนี้ทหารกำลังนำกำลังมาที่สนามหลวง และพูด ทำทนายว่า ขอให้มาจริง ๆ เอะพวกเราจะรอที่สนามหลวงไม่ไปไหน พอได้ยิน คังนั้น อาจารย์อังกูร์ตัดสินใจเรียกนักศึกษาขึ้นรถ และนำคณะออกจาก สนามหลวงทันที แล้วอาจารย์อังกูร์ก็โหนักศึกษาที่อยู่บนรถโทรศัพท์ตามเพื่อน ๆ ที่ไปถ่ายภาพกลางคืนที่ถนนข้าวสาร ตอนแรกรถบัสของมหาวิทยาลัย ขับไปจอดรอนักศึกษาที่ข้างวัดพระแก้ว แต่แล้วก็ค่อย ๆ ขับย้ายมาจอดรอ นักศึกษาที่หน้าโรงละครแห่งชาติแทน กว่าน้อง ๆ นักศึกษาจะมากันครบทุกคน ก็เกือบ ๒๓.๐๐ น. จากนั้นรถบัสก็นำคณะเดินทางกลับปัตตานีทันที

ระหว่างทาง

เจอนเดียวกับคืนก่อนข้าพเจ้าไปนอนหลังรถเช่นเคย ก็หลับสบาย พอสมควรจนสว่าง เช้าวันที่ ๑๔ มกราคมที่จังหวัดชุมพร รถบัสก็นำคณะ ไปจอดเพื่อรับประทานอาหารเช้า และทำกิจส่วนตัวที่ร้านอาหาร คุณสาหร่าย ที่ร้านอาหารแห่งนี้มีอาหารและสินค้าจำหน่ายมากมาย มีสถานที่กว้างขวาง ใหญ่โต แต่น่าเสียดายไม่มีห้องน้ำที่อำนวยความสะดวกให้แก่คนแก่และ คนพิการเลย สู้บี๋ม ปตท. แถวสุราษฎร์ธานีไม่ได้ มีทุกอย่างแม้แต่ห้อง เปลี่ยนผ้าอ้อมให้แก่เด็กทารก

ข้าพเจ้านั่งชมทิวทัศน์สองข้างทางเห็นสวนมะพร้าว ยางพารา เป็น จำนวนมาก มีสวนปาล์ม เป็น ช่วง ๆ ขณะรถบัสขับมาใกล้เขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปรากฏว่าคุณตาของนักศึกษาคคนหนึ่ง ซึ่งอยู่กรุงเทพฯ และเป็นมุสลิมเกิดเสียชีวิตลง ทำให้ให้นักศึกษาคดังกล่าวต้องเดินทางไปร่วมงานศพของคุณตาโดยด่วน เพราะศพมุสลิมต้องฝังภายใน ๘ ชั่วโมงตามกฎของศาสนา อาจารย์อังกูร์ จึงตัดสินใจให้นักศึกษาคดังกล่าวขึ้นเครื่องบินที่สุราษฎร์ฯ เพื่อเดินทางกลับ ไปร่วมงานศพคุณตาที่กรุงเทพฯ ได้ทันเวลา

สวนโมกข์

ขณะที่รถขับผ่านสวนโมกข์พัลาราม อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี อาจารย์อังกูร ได้ชี้บอกให้ข้าพเจ้าดู ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจที่ไม่ได้แวะ เพราะการเดินทางไปได้ของข้าพเจ้าในครั้งนี้ เป็นครั้งแรกในชีวิต คิดว่าถ้ามีโอกาสได้ไปอีกจะแวะทำบุญ และกราบคารวะหลวงปู่พุทธทาส แต่แม่เห็นเพียง ภายนอก ก็รู้สึกถึงความสงบร่มเย็นของสถานที่เป็นอย่างยิ่ง เพราะวัด ชรณ้ำไหลหรือสวนโมกข์พัลารามแห่งนี้เต็มไปด้วยต้นไม้เป็นจำนวนมาก จึงดูสงบและร่มเย็นมาก ท่านที่มีโอกาสผ่านไป น่าจะแวะไปทำบุญด้วย ก็จะเป็นกุศลแก่ตนเองยิ่งนัก

จังหวัดปัตตานี โดยสังเขป

คณะเราเดินทางถึงปัตตานีเวลาประมาณ ๖ โมงเย็น หลังจากลงรถ และได้ทำการมอบของที่ระลึกให้แก่คนขับรถทั้งสองคนแล้ว ก็ถ่ายรูปหมู่ร่วมกัน ก่อนจะแยกย้ายกันกลับที่พัก

จังหวัดปัตตานีตั้งอยู่บนภูมิประเทศที่เป็นที่ราบชายฝั่งทะเลประมาณ ๑ ใน ๓ ของพื้นที่จังหวัด นอกนั้นเป็นที่ราบตะกอนน้ำพา ลานตะพักลำน้ำ ที่ลาดเชิงเขา และภูเขา ทำให้มีความเหมาะสม ต่อการทำการเกษตรหลากหลาย หลายรูปแบบ

จังหวัดปัตตานีเป็นแหล่งรวมประชากรหลากหลายเชื้อชาติศาสนา มาตั้งแต่ในอดีต ปัจจุบันจึงมีชาวปัตตานีเชื้อสายต่าง ๆ อยู่เป็นจำนวนมาก ทั้ง เชื้อชาติไทย มลายู จีน อาหรับ เปอร์เซีย ฯลฯ นอกจากนั้นชนพื้นเมืองดั้งเดิมเผ่า เขมร ชะไก ก็เคยมีถิ่นที่อยู่บริเวณจังหวัดปัตตานีด้วย

จำนวนประชากรของจังหวัดปัตตานี ในปี พ.ศ ๒๕๔๘ มีประชากรทั้งสิ้น ๖๓๔,๓๗๖ คน เป็นผู้ชาย ๓๑๓,๑๓๒ คน ผู้หญิง ๓๒๑,๒๔๔ คน ประชากรจังหวัดปัตตานีนับถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ ๘๑.๒๖ นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ ๑๗.๘๑ ส่วนที่เหลือนับถือศาสนาคริสต์และอื่น ๆ

จังหวัดปัตตานีมี ศาสนสถานที่เป็นมัสยิดที่จดทะเบียน ๖๑๐ แห่ง มัสยิดที่ไม่ได้จดทะเบียน ๒๕ แห่ง มีวัด ๘๒ แห่ง และโบสถ์คริสต์ ๗ แห่ง

อาชีพหลักของชาวปัตตานีส่วนใหญ่ทำการเกษตร การประมง ทำเรือกอบและ ตีเหล็ก ทำกรงนก ทำน้ำตาล ข้าวเกรียบปลา ทำลูกหยีปรงรส ฯลฯ

ไปหาหมอ

อาจารย์อังกรับรถพาข้าพเจ้าไปที่บ้านคุณพ่อประสงค์ คุณแม่เสรี ต้นตะมะโน แถวถนนโรงอ่างในเมืองปัตตานี เพื่อเอาเสื้อผ้าไปเก็บ สถานที่นี้จะเป็นที่พักของข้าพเจ้าขณะที่อยู่ในจังหวัดปัตตานีนี้

เวลาประมาณ ๑๕.๐๐ น. อาจารย์อังกรได้ขับรถพาข้าพเจ้า และ นักศึกษาที่มีบ้านอยู่อำเภอโคกโพธิ์อีก ๒ คน ไปโคกโพธิ์ ตอนแรกได้รับการ ทักทวนจากคุณพ่อประสงค์ว่าวันนี้ค่ำแล้ว ค่อยไปหาหมอวันพรุ่งนี้เถอะ เพราะบ้านหมอที่อำเภอโคกโพธิ์อยู่ห่างจากตัวเมืองปัตตานีเกือบ ๓๐ กิโลเมตร แต่อาจารย์อังกรรู้ว่าข้าพเจ้ามีเวลาอยู่ปัตตานีแค่ไม่กี่วัน และอยากให้ ข้าพเจ้าได้มีเวลาไปรักษา หลาย ๆ ครั้งหน่อย จึงตัดสินใจไปหาหมอกินนี้เลย

ขณะเดินทางบรรยากาศโดยทั่วไปสองข้างทางขณะขับรถผ่านเจียบเหงา บ้านเรือน ร้านค้าส่วนใหญ่ปิด ถนนหนทางก็ว่างรถไม่ค่อยมี นาน ๆ ผ่าน ไปคันดูเจียบเหงาวังเวง ทั้ง ๆ ที่เป็นเวลาช่วงหัวค่ำเท่านั้น ทางเข้าหมู่บ้าน แต่ละแห่งที่ผ่าน ไปมีไม้กั้น มีไฟเสมือนจุดตรวจเป็นจุด ๆ แต่ก็ปราศจาก ผู้คนดูแล

หลังจากส่งน้องนักศึกษาสองคนเรียบร้อยแล้ว เดินทางต่อไปบ้านหมอ บ้านหมอบนบ้านไม้ได้สูง สูง แบบบ้านในชนบททั่วไป หลังไม้ใหญ่ๆ อยู่กันอย่างเรียบง่าย สมถะ ข้างบ้านมีทุ่งนาเขียวขจี มีลมพัดเย็นสบาย

หลังจากทักทายและดูอาการของข้าพเจ้าเรียบร้อย หมอบอกว่าต้อง ลองรักษาไปก่อน ยังไม่สามารถบอกได้ว่าจะรักษาได้ไหม ว่าแล้วก็นวดขาให้ แล้วนัดมาพอกยาวันอังคารคือวันมะรืนนี้ ค่ารักษาหมอก็ไม่เรียกอะไร แล้วแต่เราจะให้

คุณไสย

จากนั้นก็คุยเรื่องสุขภาพ จึงได้ทราบว่าภรรยาหมอบนไม่ค่อยสบาย เหนื่อยง่ายไม่ค่อยมีแรง หมอฮามูเองก็ทราบว่าภรรยาโดนคุณไสย แต่แก้ไม่เป็น คุณพ่อประสงค์ซึ่งร่วมคณะเดินทางไปกับข้าพเจ้าด้วย ท่านเป็นร่างทรงปู่เสื่อ ท่านสามารถแก้ถอนคุณไสยได้ เลยเข้าทรงรักษาให้ภรรยาของหมอบนอีกพักหนึ่ง หลังการรักษาภรรยาหมอบนบอกว่ามีอาการดีขึ้น รู้สึกโล่งสบายเนื้อสบายตัว ไม่เหนื่อยเพลีย กว่าคณะเราจะเดินทางกลับถึงปัตตานี ประมาณ ๒๑.๐๐ น. ตามท้องถนนยิ่งเจียบเหงากว่าตอนมาอีก ในตัวเมืองก็ไม่ค่อยคึกคัก ร้านค้าส่วนใหญ่ปิด คนก็ไม่ค่อยมี หลังทานข้าวเสร็จ อาบน้ำแล้วก็นอนหลับ เป็นตาย เพราะเหนื่อยเพลียจากการเดินทางไกลมาหลายวัน

มิจฉาสมาธิ

วันที่ ๑๕ มกราคม วันนี้ไม่ได้ไปไหนพักผ่อนอยู่ที่บ้าน โดยมีน้องป๊วย มาอยู่เป็นเพื่อน แต่คุณพ่อ ประสงค์และอาจารย์อังกรต้องไปบ้านหม่ออีก เพราะตอนเช้าหม่อฮามุโทรศัพท์มาบอกว่า ภรรยามีอาการอีก ตอนใกล้รุ่ง เพราะฝ่ายตรงข้ามเขาส่งของคุณไสยมาอีก เขาเลยขอคุณพ่อประสงค์ไปช่วยหน่อย

เรื่องคุณไสย เป็นเรื่องของผู้มีพลังจิตที่เกิดจากสมาธิ แต่นำเอาพลัง ที่เกิดจากจิตที่เป็นสมาธินั้น ไปใช้ในทางที่ไม่ถูกต้องเป็นมิจฉาสมาธิ เพราะไม่มี ศีลธรรมและปัญญากำกับ จึงไม่กลัวบาปกรรม บางคนก็ทำ คุณไสยใส่คนอื่น เพราะต้องการเงิน ลาภยศ ชื่อเสียง หรือแม้แต่อยากไอ้อวด และแสดงอำนาจ ซึ่งเป็นเรื่องของกิเลสตัณหาทั้งสิ้น

ไปพอกยา

วันนี้เป็นวันที่ ๑๖ มกราคม เวลาประมาณ ๑๖.๐๐ น. ข้าพเจ้า ได้เดินทางไปพอกยา ที่บ้านหม่อที่ อำเภอโคกโพธิ์อีกครั้ง วันนี้ไปกลางวันเลย เห็นสองข้างทางชัดเจน อำเภอโคกโพธิ์มีสถานที่ท่องเที่ยว โดยเฉพาะน้ำตกต่าง ๆ อยู่หลายแห่ง อาทิ อุทยานแห่งชาติน้ำตกทรายขาว นอกจากนี้อำเภอ นี้ยังมีวัดช้างให้ ที่โด่งดัง เป็นวัดที่ประดิษฐานรูปเหมือนและสถูปเจดีย์ของ หลวงปู่ทวด เขยิบบ่น้ำทะเลจืด จึงเป็นอำเภอที่มี ชาวพุทธอยู่กันมากพอสมควร

วันไปพอกยา ข้าพเจ้าเห็นเด็กที่แขนหักมาให้หม่อรักษา หม่อก็รักษา โดยการพอกยาให้ ยาที่พอกก็ ล้วนเป็นสมุนไพรพื้นบ้าน อาทิ ข้าวเหนียวดำ หัวหอม หัวกระเทียม มะนาว ฯลฯ แล้วหม่อก็อธิบายให้ แล้วใช้ผ้าพัน เกล็ดพันด้วยที่พอกไว้ก็เสร็จพิธีแค่นี้ หม่อบอกว่าพวกที่กระดูกหัก พอกยาแค่ ๓ วัน ก็เอา ออกได้ กระดูกที่หักก็จะเข้าที่ โดยที่ไม่ต้อง ไปใส่เฝือกที่โรงพยาบาล เลย

ข้าพเจ้าเห็นวิธีการรักษาของที่นี่แล้ว ก็นึกถึงการรักษาโดยภูมิปัญญา ท้องถิ่น ของชาวพุทธที่อำเภอ โพนาราม จังหวัดราชบุรี หม่อที่รักษาเป็นชาวพุทธ ที่ใช้วิธีการรักษาแบบนวดน้ำมัน และสวดคาถาอาคม เขา รักษาพวกกระดูกหัก ใช้เวลาแถมไม่กี่วันเช่นกัน มีค่าขึ้นครู่แถมไม่กี่บาท แม้แต่พวกที่เป็นเกี่ยวกับเส้นยึด เส้น ดึงต่าง ๆ พวกอัมพฤกษ์อัมพาตที่เป็นไม่นาน เขาก็รักษาหายมานักต่อนักแล้ว

ต้องอดทน

หลังจากพอกยาเสร็จ หม่อบอกว่าต้องพอกยาไว้ ๓ วัน ให้มาเอาขาออก วันที่ ๑๘ มกราคม ข้าพเจ้า จึงเดินทางกลับถึงที่พักในขณะที่ยังไม่มืด เพราะทาง ๓ จังหวัดภาคใต้ คนส่วนใหญ่ไม่ค่อยออกจากบ้านไป ไหนยามค่ำคืน ตั้งแต่มี เหตุการณ์ไม่ปกติ จากผู้ประสงค์ร้ายที่ตั้งใจสร้างสถานการณ์ สร้างความ เดือดร้อน

ให้กับสุภาพชนทั่วไป ข้าพเจ้ารู้สึกเห็นใจพี่น้อง ๓ จังหวัดชายแดน ไต้ยี่งัก จึงขอกราบอาราธนาอนุภาพแห่งคุณพระรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายจากทุกศาสนา ขอจงดลบันดาลให้สันติสุขจงบังเกิดขึ้นโดยพลัน ด้วยเทอญ

ข้าพเจ้าถูกพอกยาไว้ ๔ จุด คือ หัวเข่า ๒ จุด และตาตุ่ม ๒ จุด ทำให้เดินลำบากไม่สามารถใส่รองเท้าได้ แต่ก็ได้รับการดูแลเป็นอย่างดีจากน้อง ๆ โดยเฉพาะน้องป๊วยและน้องเตี้ย ต้องขอขอบคุณมา ณ ที่นี้อีกครั้ง ขณะที่พอกยาข้าพเจ้าบวมทั้ง ๒ ข้าง แต่หมอบอกไม่เป็นไร และรู้สึกกระตุก ที่ขาทั้ง ๒ ข้างเป็นช่วง ๆ ตั้งเเต่ดูที่ปลายเท้าก็ดูมีเลือดฝาดสีอีกด้วย

ไปเที่ยว

ตอนบ่ายวันที่ ๑๕ มกราคม ก่อนจะไปเอายาที่พอกออก น้อง ๆ คือน้องป๊วย เตี้ย ปรี และชิน พาไปเที่ยวรอบเมืองปัตตานี โดยไปซื้อของฝากพวก ข้าวเกรียบปลา ลูกหยี น้ำบูดูของสายบุรี นอกจากนั้นน้อง ๆ ก็พาไปไหว้ เจ้าแม่ลิ้มกอเหนี่ยว ที่ศาลในตัวเมือง ซึ่งช่วงนี้มีคนไปไหว้ไม่มากเหมือนในอดีต เนื่องจากสถานการณ์บ้านเมือง

หลังจากนั้นปรีและชินซึ่งเป็นมุสลิม พาไปชมมัสยิดกลางปัตตานี ซึ่งเป็น มัสยิดที่ชาวมุสลิมถือว่าสวยและใหญ่ที่สุดของปัตตานี ข้าพเจ้าไม่เคยเข้ามัสยิด มาก่อน เมื่อเข้าไปก็รู้สึกถึงความสงบ ร่มเย็น ด้านหน้ามัสยิดก่อเป็นสระน้ำ ก็คงมีส่วนทำให้รู้สึกเย็นสบายยิ่งขึ้น ด้านในเป็นสถานที่กว้างโล่ง ตรงกลางมีชั้น ก่อนข้างสูงใช้เป็นทีอบรมบรรยายธรรม

ข้าพเจ้าขอชื่นชมชาวมุสลิมส่วนใหญ่ที่ยังคงยึดมั่นในคำสอนของ องค์ศาสดาต่างพากันมาประกอบพิธีกรรมทางศาสนาที่มัสยิดด้วยความตั้งใจ และสามัคคี สมควรที่ศาสนิกอื่น ๆ จะได้ดูเป็นแบบอย่าง เพราะศาสนาจะเป็น ที่พึ่งให้แก่เราได้ก็ต่อเมื่อเราปฏิบัติตามคำสอนขององค์พระศาสดาอย่าง จริงจังและจริงจังเท่านั้น ข้าพเจ้านึกถึงคำสอนของท่านพุทธทาสภิกขุ และประทับใจในคำสอนนี้มาก ท่านกล่าวว่า “ไม่ทำตามทีสอน อย่ามาอ่อนเรียกอาจารย์”

น้อง ๆ ขับรถพาข้าพเจ้า ขึ้นสะพานที่สูงที่สุดของปัตตานี ข้าพเจ้าเห็น เรือประมงจอดอยู่ข้างชายฝั่งหลายลำ ดูเป็นภาพวิถีชีวิตที่งดงามและน่าสนใจ มากทีเดียว เมืองปัตตานียังมีแม่น้ำปัตตานีไหลผ่านใจกลางเมือง ทำให้ดู สงบร่มเย็นและสวยงามอีกด้วย นอกจากนี้ยังเป็นเสมือนปอดหรือที่พักผ่อน หย่อนใจของชาวเมืองไปด้วย

ข้าพเจ้าจำได้ว่าขณะรอรถติดไฟแดง ณ สี่แยกแห่งหนึ่ง รถมอเตอร์ไซด์ ที่ข้าพเจ้านั่งซ้อนมา จอดติดไฟแดงท้ายรถกระบะของทหาร ในรถมีทหาร หลายคนถือปืนคอยดูแลความสงบเรียบร้อยให้แก่พี่น้องประชาชน ข้าพเจ้ายิ้มให้ และรู้สึกเห็นใจในภารกิจที่หนักหน่วงนี้ พร้อมนึกแผ่เมตตาขอให้พี่น้อง ทหารหาญเหล่านี้และทุกคนที่กำลังปฏิบัติหน้าที่อยู่ไม่ว่าจะ ณ ที่ใด ขอให้เขา เหล่านั้นมีความสุข ปลอดภัย มีกำลังใจที่เข้มแข็งที่จะพิทักษ์ปกป้องพี่น้อง ประชาชนและประเทศชาติให้พ้นภัยพาลตลอดไปเทอญ

แห่งสุดท้ายที่น้อง ๆ พาไปคือสวนสมเด็จพระศรีนครินทร์พอสสมควร แต่หน่วยงานที่คุณดูแลต้องใส่ใจในความสะอาดเรียบร้อยให้มากขึ้นก็จะยิ่งดี เพราะจะได้สมพระเกียรติกับชื่อสวนสมเด็จพระศรีฯ ยิ่งขึ้น

ไปกราบหลวงปู่ทวด

เวลาประมาณ ๑๖.๐๐ น. อาจารย์อึ้งกรูขับรถมารับข้าพเจ้าเพื่อไปเอายา ที่พอกออก โดยจะพาไปกราบหลวงปู่ทวดที่วัดช้างไห้ก่อน ขณะนั่งรถไป วัดช้างไห้ผ่านโรงพยาบาลโคกโพธิ์ ข้าพเจ้านึกถึงคำบอกเล่าของท่านเพชร ที่บอกว่า โรงพยาบาลโคกโพธิ์สร้างขึ้นจากเงินบริจาค ของผู้มีจิตศรัทธาต่อหลวง ปู่ทวด วัดช้างไห้ ข้าพเจ้ารู้สึกอนุโมทนาบุญกับท่านเหล่านั้นและบารมีธรรมของ หลวงปู่ทวดเป็นอย่างยิ่ง

ข้าพเจ้าและคณะไปถึงวัดช้างไห้ ซึ่งตั้งอยู่เลขที่ ๑ หมู่ ๒ ตำบลควนโนรี อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี เวลาประมาณบ่าย ๔ โมงกว่า บริเวณวัดสงบ สะอาด ร่มรื่น แต่ค่อนข้างเงียบเหงา ไม่ค่อยมีคนมากราบไหว้ทำบุญที่วัดเลย ในวัดมีทหารนั่งถือปืนคอยดูแลความสงบอยู่ ๕-๖ คน ข้าพเจ้ารู้สึกเสงี่ยมใจ ว่าวัดช้างไห้ที่โด่งดัง มีถาวรวัตถุที่ใหญ่โตสวยงาม ไม่ว่าจะเป็นองค์พระเจดีย์ โบสถ์ วิหาร เป็นที่ประดิษฐานพระสถูปเจดีย์ที่บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ และรูปเหมือนหลวงปู่ทวด ที่ในอดีตเคยครคร่ำไปด้วยชาวพุทธที่มีจิตศรัทธา จากทั่วสารทิศพากันมาทำบุญ ทำกุศล แต่ขณะนี้ดูเงียบเหงาไปถนัดตา

ข้าพเจ้ารีบไปกราบรูปเหมือนของหลวงปู่ทวดที่วิหาร ข้าพเจ้าได้อธิษฐาน กับหลวงปู่ว่า ข้าพเจ้าจะขอมาประกาศเกียรติคุณของหลวงปู่ให้เป็นที่ประจักษ์ แก่พุทธศาสนิกชนที่สนใจ โดยขอให้ข้าพเจ้าได้ข้อมูลของหลวงปู่ และรูปภาพ ต่าง ๆ อย่างครบถ้วน และขอบารมีของหลวงปู่ช่วยคลี่คลายให้การทอดผ้าป่า สามัคคี เพื่อสมทบทุนก่อสร้างศาลาฝึกอบรมหลังใหม่ของมูลนิธิกลุ่มศรัทธา ธรรม ที่จะทอดถวายในวันที่ ๒๐-๒๑ มกราคมศกนี้ ประสบความสำเร็จ ขอให้ได้ เงินมาใช้หนี้สัก ๑ แสนบาทขึ้นไป จากหนี้ทั้งหมดประมาณ ๕ แสนบาท และแล้วผลจากคำอธิษฐานก็เป็นจริง เพราะปรากฏว่าการทอดผ้าป่าในวันที่ ๒๐-๒๑ มกราคมที่ผ่านมา ได้เงินผ้าป่าทั้งสิ้นครั้งแรก ๓๐๓๗๒๘ บาท และมีของ ตกค้างให้ที่หลังอีกบาท

ขณะอยู่ที่วิหารข้าพเจ้าได้พบชายหนุ่ม ๒ คน สอบถามทราบว่าเดินทางมาจากกรุงเทพมหานคร ข้าพเจ้ารู้สึกดีใจขึ้นมาหน่อยว่า ยังเจอผู้มีจิตศรัทธา ที่คั่นต้นมาจากแดนไกล ชายคนหนึ่งแนะนำข้าพเจ้าให้ไปบูชาเหรียญหลวงปู่ ที่สำนักงานมูลนิธิสมเด็จพระหลวงพ่อดอด ซึ่งตั้งอยู่ตรงข้ามกับวิหาร ข้าพเจ้าและ คณะจึงไปที่นั่น

ที่สำนักงานมูลนิธิ ข้าพเจ้าได้พบกับเจ้าหน้าที่ ข้าพเจ้าแจ้งความประสงค์ว่า จะขอบูชาหนังสือประวัติของหลวงปู่ และประวัติวัดที่มีรูปภาพสีสี เจ้าหน้าที่ มูลนิธิฯ ตอบว่า หนังสือประวัติของหลวงปู่ไม่มีหมดไปนานแล้ว ข้าพเจ้ารู้สึก เสียหาย นึกในใจว่า “ไม่มีอะไรสักอย่างแบบนี้ แล้วข้าพเจ้าจะประกาศเกียรติคุณ ของหลวงปู่ได้อย่างไรละ” หลังจากนั้นก็บูชาเหรียญและรูปเหมือน รวมทั้ง สติ๊กเกอร์ไป ระหว่างนั้นเจ้าหน้าที่คนหนึ่งที่มีอายุหน่อยไม่ทราบว่าไปเจอ หนังสือประวัติของหลวงปู่ที่ไหน ส่งมาให้ข้าพเจ้า มันเป็นหนังสือที่เก่าแก่ เพราะพิมพ์ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๒ ข้าพเจ้าถามราคา เขาก็บอกว่าให้ไม่เอาเงิน พอได้หนังสือข้าพเจ้ารีบเปิดดู เห็นมีประวัติค่อนข้างละเอียด แต่ไม่มีรูปภาพ ใดเลย ข้าพเจ้าอยากได้รูปสีของหลวงปู่ รูปพระเจดีย์ รูปวิหาร โบสถ์ ฯลฯ ในวัด ข้าพเจ้าก็นึกในใจว่า แล้วข้าพเจ้าจะไปเอารูปภาพต่าง ๆ ที่ไหนมาลงประกอบละ เพราะข้าพเจ้าและคณะที่ไปก็ลืมคิด เลยไม่มีใครเอากล่องไปด้วย สักคน ข้าพเจ้านึกเสียใจว่ามากับอาจารย์ที่สอนวิชาถ่ายภาพแท้ ๆ แต่ก็ไม่ได้รูป เพราะไม่ได้เอากล่องไปด้วย

หลังจากบูชาวัตถุมงคลเสร็จ ข้าพเจ้าได้รับการเร่งจากอาจารย์อังกูร ว่าเย็นแล้ว ต้องรีบเดินทางไปบ้านหมอต๋อ ไม่งั้นจะมีค้ำก่อน ข้าพเจ้าจึง ตัดสินใจกลับ ขณะกำลังจะกลับไปที่รถ เจ้าหน้าที่อาวุโสของมูลนิธิฯ คนเดิม เดินแกมวิ่งเอาหนังสือ “วัดช้างให้ประวัติและการบูรณปฏิสังขรณ์” ฉบับสีสี ซึ่งเป็นฉบับที่เพิ่งพิมพ์ครั้งแรกเมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๔๕ จำนวนแค่ ๑,๐๐๐ เล่ม เท่านั้น มาส่งให้ข้าพเจ้า โดยไม่ยอมเอาเงินเช่นเคย ในหนังสือเล่มนี้มีรูปภาพ ต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้าอยากได้ทั้งหมด อย่างน่าอัศจรรย์ใจในบารมีของหลวงปู่ ทวดยิ่งนัก

ข้าพเจ้าก็ขอเชิญชวนพุทธศาสนิกชนที่มีจิตศรัทธาในบารมีธรรมของ หลวงปู่ทวดเหยียบน้ำทะเลจืด วัดช้างให้ ขอให้ทุกท่านได้มากราบหลวงปู่ อธิษฐานขอพรแล้วท่านจะสำเร็จในสิ่งอันพึงประสงค์อย่างน่าอัศจรรย์ใจ เขียนถึงตรงนี้ ข้าพเจ้าก็นึกถึงน้องป๋วยที่ขณะกราบรูปเหมือนของหลวงปู่ ที่วิหารกับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอให้เขาทำบุญบำรุงการศึกษาพระเณร แล้วอธิษฐาน ขอบารมีของหลวงปู่และบุญกุศลที่ทำดลบันดาลให้เขาได้รับการคัดเลือก สอบเข้าศึกษาต่อ ในระดับปริญญาโท ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เขาจึงอธิษฐานขอหลวงปู่ตามที่ข้าพเจ้าแนะนำ หลังจากเขาอธิษฐานเสร็จ ข้าพเจ้าบอกกับน้องเขาว่า ข้าพเจ้ามั่นใจว่าเขาต้องสอบเข้าได้แน่นอนแล้ว ก็ปรากฏว่าน้องป๋วยและเพื่อนน้องปรีได้รับการคัดเลือกเข้าเป็นนักศึกษาใหม่ในระดับปริญญาโทได้จริง ๆ

ท่านที่จะมากราบบูชา และทำบุญกับหลวงปู่ทวดที่วัดช้างให้ ขออย่าได้ กลัวต่อเภทภัยใด ๆ เลย เพราะเพียงแต่จิตท่านศรัทธามั่นคงต่อหลวงปู่ อย่างจริงใจ หลวงปู่ทวดย่อมคุ้มครองทุกท่านให้ปลอดภัยทุกเมื่อ ขอจงอย่า กังวลเลย

เดินทางกลับ

เมื่อเอายาที่พอกขาออก ขาคูมีเลือดฝาดดี หลังจากหมอนวดขาให้ และสนทนากันอีกพักหนึ่ง ข้าพเจ้าและคณะก็ลากลับปัดตานี

รุ่งขึ้นวันที่ ๒๐ มกราคม ข้าพเจ้าต้องเดินทางกลับเชียงใหม่ โดยสาย การบินไทย ในเวลา ๐๕.๐๐ น. ซึ่งได้รับการช่วยเหลือในการจองตั๋วเป็นอย่างดี จากน้องจุฑาภา จินตะยะ เจ้าหน้าที่การบินไทย สำนักงานหาดใหญ่ ทำให้ สามารถรับผ่าป่าสามัคคีจากคณะของครอบครัวคุณพ่อปรีดา คุณแม่ กิมลี แยม นิยม ซึ่งจะมาทอดในวันี่ ๒๐ มกราคม เวลา ๑๔.๐๐ น. ได้ทัน ต้องขอขอบคุณน้องจุฑาภา มา ณ ที่นี้อีกครั้ง และคณะผ่าป่าสามัคคีอีก ๔ คณะที่จะมาทอดในวันรุ่งขึ้นคือวันที่ ๒๑ มกราคม คือคณะของ ดร.วิทย์ คุณทัศนีย์ เทียงบูรณธรรม คณะบริษัท บี.พี.รุ่งเรือง(บุญนำพา) จำกัด โดยคุณวันเพ็ญ สีลาสถาพรกิจ และครอบครัว คณะบริษัท อาหารสัตว์ไทย จำกัด โดยคุณสนธยา ชูวงศ์เลิศสกุลและคณะ รวมทั้งครอบครัวคุณจินตนา เกลิมพลประภา เพื่อสมทบทุนก่อสร้างศาลาฝึกอบรมหลังใหม่ของมูลนิธิ กลุ่มศรัทธาธรรม

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณในน้ำใจของท่านที่กรุณาช่วยเหลือทั้งตัว ข้าพเจ้าและมูลนิธิฯ เป็นอย่างดีเสมอมา น้ำใจนี้จะตราตรึงในใจของข้าพเจ้า ตลอดไป.

ขอเชิญฟังรายการวิทยุ “แสงธรรมนำชีวิต”

ของมูลนิธิกลุ่มศรัทธาธรรม ทางสถานีวิทยุทหารอากาศเชียงใหม่ เอ.เอ็ม. ๑๓๒๓

เวลา ๐๕.๓๐ น. – ๐๖.๐๐ น.

“ฟังธรรมะจิตแจ่มใส ได้ปัญญา”